

det er vor Opfattelse, at disse Udgifter bør kunne spares. Tilbage bliver saa at indrette ved Siden af det kongelige Teater en Scene for det reciterende Skuespil. Her er foreslaaet en mindre Scene, der kunde rumme 500 Personer, og man har ment, at den kunde indrettes for 600 000 Kr. Det er selvfølgelig for lille et Scenerum til Skuespil alene, men her er en Plan, som det forekommer mig kan tages op til Forhandling, for at man kan se, om man ikke paa rimelige Vilkaar kan tilvejebringe den Dobbeltscene, som længe har været ønsket, og som Ministeren har holdt paa. Da man forrige Gang for nogle Aar siden behandlede Spørgsmaalet om det kongelige Teater, nævnte Ministeren, at det, det gjaldt om, var, om man kunde indrette en Dobbeltscene. Dette Projekt har han forladt, idet han ergaet til det, der nu foreligger. En saadan Plan bør omhyggeligt gennemdrøftes.

Her bør ikke alene stilles Krav til Statskassen, men det forekommer mig, at man her med Rette kunde henvende sig til Københavns Kommune og anmode den om Tilskud. Det vilde ikke være noget nyt. Københavns Kommune anvendte i 1870 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til den Teaterbygning, der nu ligger paa Kongens Nytorv, og der er ganske sikkert ogsaa saa mange Privatmænd, der interesserer sig for Bevarelsen af de 3 Kunstarter under en og samme Ledelse, at man kan paaregne private Bidrag til betydelige Beløb. Dernæst maa man kræve en fornuftig Reform af det kongelige Teaters Drift og Ledelse, og her vil jeg nævne som en Reform, der bør gennemføres saa hurtigt som muligt, en ny Lønningsform; jeg kan ikke af Ministerens Forslag se, hvad han har tænkt i saa Henseende. Jeg sigter her til den uforsvarlige Lønningsform, der bestaar i Feu-Systemet, der nu en Række af Aar er anvendt og anvendes den Dag i Dag ved det kongelige Teater. Ministeren har i sit Forslag optaget et Overslag over, hvad Feu-Udgifterne har været, men med Hensyn til Fremtiden har Ministeren sat 0 0. Man ved ikke, om Ministeren tænker paa at afskaffe Feu-Systemet eller bevare det, og er der noget, der sætter ondt Blod paa det kongelige Teater, fremkalder Intriger og forvolder en hel Del af den Strid, der er og har været blandt Teatrets Personale, er det dette uheldige System. Det er ikke blot Rollerne, man har sat i Feu-Klasser, men ogsaa Personalet, Skuespillerne og Skuespillerinderne. Rollerne er inddelte i ikke mindre end 4 Feu-Klasser, 1ste A, 1ste B, 2den og 3die Klasse;

saaledes betegnes Rolleklasserne. Der er selvfølgelig en Jagt efter at faa saa mange af disse Roller som muligt, og det bidrager til, at de ældre Kunstnere har vanskeligt ved at finde sig i, at yngre Kræfter kommer til og faar Lov til at prøve sig paa større Opgaver. Det er aldeles urimeligt at en Rolle er sat i en Feu-Klasse, uanset, hvem der spiller Rollen. En ny, der træder til og overtager en Rolle, faar samme Feu som gamle dygtige Skuespillere og Skuespillerinder, der har gjort sig fortjente til at bære en saadan Rolle frem. Det er et System, der er forældet i alle Maader, thi det er indført i sin Tid paa Grund af, at Personalet ved Teatret kunde finde paa at gøre Indvendinger mod et eller andet eller mod en eller anden Rolle og melde sig fra Tjenesten. Dette System er indført fra Frankrig, og vi fik det overført her til København — jeg tror i Begyndelsen af 40-erne. Det viste sig helt igennem at være et meget uheldigt System, og det er et dyrt System. Foruden at de paagældende oppebærer Feu, aar de Ekstrafpræmier. Selvfølgelig skal Personalet lønnes tilbørligt, men hvad vilde man sige, om en Herredsfoged, hver Dag han gaar i Retten, foruden sin Løn skal have Præmie for at udføre dette sit Arbejde, eller om enhver Embedsmand skulde have Præmie, hver Dag han udfører den Gerning, han er kaldet til. Her er sikkert Anledning til at komme ind paa andre og mere hensigtsmæssige Former, og det forekommer mig, at man ogsaa af Personalet paa det kongelige Teater maa vente Villighed til Indførelse af tidssvarende og rimelige Reforme. Skulde de saa, naar dette Feu-System blev ophævet, paa en eller anden Maade, jeg vil ikke sige strejke, men gøre Vanskeligheder ved at udføre Tjenesten, kunde man indføre en Skik, som ikke forekommer mig i nogen Maade uforsvarlig eller stødende, nemlig at dublere alle større og vigtigere Roller. Desuden maa man huske paa, at den Gang Feu-Systemet blev indført, var der kun eet Teater i København, det kongelige Teater, men nu er der flere, og der er flere dygtige Skuespillere og Skuespillerinder rundt omkring, baade i København og i Provinserne. Jeg tror, at alle de Vanskeligheder, der bliver oprullet for os som Resultat af Feu-Systemets Ophør, kan man tage sig let. Det vil nok vise sig, at det ikke har noget paa sig.

Jeg haaber, at alle er enige om, at dette Lovforslag maa henvises til et Udvalg, og naar Forhandlingerne er sluttede, agter jeg at stille Forslag om et saadant.